

CARTA DOMINICAL

21 DE JUNY DE 2020

RESSÒ DE LA PARAULA

La por

Entre els obstacles que hem de superar per a dur a terme la gran tasca de reconstruir la convivència, l'economia, la cultura, després de la pandèmia o sortint-ne simultàniament, és la por.

Hi ha una por que resulta útil per a molta gent. És coneguda l'expressió en boca de pagesos experimentats: "La por guarda la vinya!" Sincerament creiem que no podríem viure en societat si la por no entrés a formar part de la vida quotidiana. ¿Què detindria a un violent, un aprofitat, un opressor sense escrúpols, un malversador, un mentider... si no existís la por a una sanció? ¿Compliríem les normes de trànsit si no tinguéssim por de la multa? Som així de fràgils. Els governs dictatorials i totalitaris ho saben molt bé.

Una altra cosa és la por patològica, que paralitza i anul·la la llibertat creadora, l'embranchada necessària per a viure. Llavors se solen oferir dues vies per a superar la por: convèncer-se que l'amenaça no és poderosa o adquirir consciència de poder, guanyar seguretat en un mateix, en els recursos de poder que es té a l'abast. Encara que aquesta pandèmia ha tirat per terra moltes seguretats d'aquest mena i sembla que sostenien una falsa estabilitat...

La por entra de vegades en l'experiència religiosa, quan es tracta amb una imatge d'un déu més temut que estimat. Això no és cristià. Si algun cop determinades tendències, malalties, fins i tot mal intencionades, han utilitzat la por, barrejant-la amb l'experiència religiosa cristiana, han traït i abusat de la fe a la qual ens crida Jesucrist. Una de les esclavituts de les quals ens ha alliberat Jesucrist és la de la por. "Què podrà apartar-nos de l'amor de Crist?" (Rm 8,35ss.)

Ens agradaria saber quantes vegades Jahvè s'acosta a algun elegit (com ara, un profeta; o la Mare de Déu) i el saluda amb l'expressió "no

tinguis por" i quantes vegades diu el mateix a deixebles abans i després de la Resurrecció, "no tingueu por, soc jo".

Més encara, l'autor de la Carta als Hebreus assenyala com la característica distintiva de la Nova Aliança inaugurada per Crist el fet que Déu no s'hi revela com al Sinaí, amb foc ardent, fosc, huracà, etc. i amenaces de mort a qui toqués la muntanya... (cf. Hb 12,18-26), només una brisa suau pot denotar la presència de Jahvè. I a la Primera Carta de Sant Joan se'ns diu: "On hi ha amor no hi ha por, ja que l'amor, quan és complet, treu fora la por. La por i el càstig van junts; per això només té por el qui no estima Déu plenament" (4,18).

Certament existeix la virtut del "temor de Déu". És un dels dons de l'Esperit Sant. I molt important, ben cert. La virtut del temor de Déu és aquella actitud i vida de saber situar-se davant del Déu, Pare de Jesucrist i nostre, que ens permet d'evitar "posar Déu al nostre servei", com si fos el pare paternalista i consentidor que sembla ser el servent del seu fill tirà; o evitar "projectar sobre Ell les nostres idees". Per contra, el temor de Déu ens diu que som nosaltres els qui hem de escoltar-lo, fer el que ens demana per al nostre bé.

L'oració paradigmàtica, que ens va ensenyar Jesucrist, el Parenostre, és la màxima expressió de l'amor – temor de Déu. És l'oració dels fills lliures, enfront de l'oració dels esclaus sotmesos a la por.

És aquesta llibertat en el fons i en l'horitzó la que ens permet viure cada dia sense por a res ni a ningú. És un do immens que hem de demanar a l'Esperit.